

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ : ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΘΕΜΑ

της Βασ. Μαργαριτίδου
Υπεύθυνης Συμβ. Τμήματος της
Εταιρίας Οίκ. Προγραμματισμού

Συνειδητοποίηση του έαυτού μας σημαίνει εξέλιξη. Έτσι αρχίζει η ομάδα Γυναικών Βοστώνης στην έκδοσή τους «Εμείς και το σώμα μας».

Τώρα, 10 χρόνια μετά από την πρώτη έκδοση, έχουμε πιστέψει, ότι η εξέλιξη που επισημάνθηκε από την ομάδα Γυναικών Βοστώνης είναι σήμερα «η ποιότητα ζωής». Κι αυτό σημαίνει πια απλά, ότι η γυναίκα συνειδητοποιώντας τον έαυτό της, αυτοπροστατεύεται σωματικά, ψυχικά, κοινωνικά και πετυχαίνει τη βελτίωση στην ποιότητα της ζωής της.

Η διαδικασία συνειδητοποίησης του έαυτού της είναι ένα σύνολο φυσικών έρεθισμάτων και διεργασιών, αλλά είναι κυρίως μια άποδοχη του ρόλου της στο σύγχρονο κόσμο.

Η γνώση της γονιμότητάς της είναι πρωταρχική και καθοριστική. Έτσι υπάρχει και λειτουργεί. Τότε εξασφαλίζεται η δυνατότητα της προσωπικής της ανεξαρτησίας και ταυτότητας. Για να υπάρξουν διαπροσωπικές ομαλές σχέσεις, πρέπει τα άτομα να γνωρίζουν τα ιδιαίτερα γνωρίσματα των προσωπικοτήτων τους. Για να εξασφαλίσουμε λοιπόν την κοινωνική προσαρμογή μας είναι απαραίτητη η γνώση των σεξουαλικών βιολογικών δεδομένων. Πώς να εξοικειωθούμε με τους άλλους, όταν δεν γνωρίζουμε τη δική μας δομή; Πώς να συμβάλλουμε σε αναγκαίες αλλαγές του κοινωνικού μας περιγυρου, όταν δεν έχουμε μάθει να σχεδιάζουμε τα της δικής μας ζωής;

Αναρωτιέται κανείς αν χωρίς αυτή την προϋπόθεση, τη γνώση δηλαδή της γονιμότητάς μας, μπορούμε να περιμένουμε μαζικοποίηση του γυναικείου θέματος στη χώρα μας. Η πείρα μου, στην πληροφόρηση των γυναικών σε θέματα γονιμότητας, με κάνει να το όμολογώ: Τα δικαιώματα των Ελληνίδων σε θέματα προστασίας της υγείας τους δεν εκτιμήθηκαν όσο χρειάζεται. Η Ελληνίδα δεν έχει κάνει ούτε ένα βήμα σχεδόν στη συνειδητοποίηση της σεξουαλικότητάς της. Ο έρωτάς της — και φαίνεται να το θέλει έτσι — «άνδροκρατείται».

Τα πρότυπα δεν αλλάζουν βέβαια εύκολα. Αλλά ενώ εξωτερικά η Ελληνίδα φαίνεται να έχει αλλάξει, δεν έχει δεχθεί στον έσωτερό της κόσμο την αλλαγή. Έρχονται να με δούν πολλές νέες κοπέλλες, φοιτήτριες, και πολλές απ' αυτές μου όμολογούν ότι δεν έρχονται να με δούν από

δική τους ανάγκη, αλλά γιατί με το χάπι θα ικανοποιήσουν καλύτερα το φίλο τους, κι έτσι θα τον κρατήσουν κοντά τους, ή ακόμη γιατί ο φίλος τους είχε προηγουμένως έρωτική σύντροφο που έπαιρνε το χάπι, κι ήθελε να κάνουν το ίδιο και οι επόμενες φιλενάδες του. Υπάρχει και μια άλλη κατηγορία νεαρών γυναικών, περισσότερο «πονηρή», που παίρνει το χάπι αλλά δεν το όμολογεί στο φίλο της για να μη χαρακτηριστεί «ξεβγαλμένη». Και το πιο τραγικό σ' αυτή την περίπτωση είναι ότι για να μην τη χαρακτηρίσει ο σύντροφός της στεϊρα του επιβάλλει να πάρει εκείνος μέτρα αντισύλληψης κατά τις πιθανές ημέρες ωορρηξίας. Όλα αυτά είναι αρκετά προβληματικά και ιδιαίτερα όταν γνωρίζουμε ότι οι κοπέλλες αυτές είναι φοιτήτριες Πανεπιστημίου.

Παρατηρούμε επίσης πολύ συχνά να απέχει χρονικά πολύ η πρώτη έρωτική επαφή της γυναίκας με τον πρώτο όργανο. Αυτά και πολλά άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της έρωτικής συμπεριφοράς της νέας Ελληνίδας δεν μπορούμε ακόμη να τα αξιολογήσουμε για λόγους τεχνικών δυσκολιών, προς το παρόν τουλάχιστον. Δεν μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι φταίει μόνο ο έγκεντρικός χαρακτήρας του Έλληνα που τον αφήνει αδιάφορο για διάλογο ή κατανόηση. Θεωρείται πάντως βέβαιο ότι η γνώση της Ελληνίδας πάνω σε θέματα γονιμότητας θα τη βοηθούσε αναμφισβήτητα στις σχέσεις της με το άλλο φύλο. Είναι όμως ένθαρρυντικό ότι έχει αρχίσει να θέλει να προστατεύσει τον έαυτό της σωματικά, ότι απευθύνεται σε Κέντρα Οικογενειακού Προγραμματισμού, και ότι αρχίζει να προβληματίζεται. Αντιλαμβάνεται ότι έχει κάθε δικαίωμα να γνωρίσει τον έαυτό της και έρωτικά. Έτσι συνειδητοποιεί την προσφορά του Οίκ. Προγραμματισμού, σαν ένα από τα καλύτερα στηρίγματα που διαθέτει η γυναίκα: «Η ελευθερία να προγραμματίζει και να ελέγχει τη γονιμότητά της».

Μέχρι σήμερα έχουμε δει όλες τις Ελληνίδες των Γυναικείων Σωματείων να ξεσηκώνονται για την αλλαγή του Οικογενειακού Δικαίου. Πιστεύω ότι θα ήταν εξίσου σημαντικό να ξεσηκώνονταν για το δικαίωμα της Ελληνίδας στην αντισύλληψη και στην έκτρωση — τότε οι αγώνες μας θα είχαν μεγαλύτερο λαϊκό στήριγμα. Γιατί είναι το πιο βασικό της δικαίωμα: Το δικαίωμα προστα-

σίας τῆς υγείας της. Ἐπίσημα ἀπαγορεύεται ἀκόμα καὶ ἡ ἀντισύλληψη καὶ ἡ ἔκτρωση στὸ σύνολο τῶν γυναικῶν.

Σήμερα στὴν Ἑλλάδα (1970 - 1980) ἀναλογοῦν κατὰ μέσο ὄρο 2,3 παιδιὰ σὲ κάθε γυναίκα. Αὐτὸ δείχνει ὅτι ἡ Ἑλληνίδα δὲν ἐξαντλεῖ τὴν «δυννητική» τῆς ἀναπαραγωγικὴ ἰκανότητα (10 - 12 παιδιὰ), κι' ἔτσι ὀδηγοῦμεθα στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλληνίδα κάνει αὐτοσχέδιο Οἰκ. Προγραμματισμό. Στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη αὐτὸ σημαίνει ὅτι γιὰ 2,1 παιδιὰ ἀντιστοιχοῦν 2 ἔκτρώσεις. Κι' αὐτὸ εἶναι σὲ βάρος τῆς υγείας τῆς μητέρας τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς οἰκογένειας. Κυρίως ὅμως εἶναι σὲ βάρος τῆς προαγωγῆς τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς της καὶ τοῦ κοινωνικοῦ της ρόλου.

Γιὰ νὰ πετύχουμε βελτίωση τῆς θέσης τῆς Ἑλληνίδας σὲ ἔθνικο ἐπίπεδο τὰ Γυναικεία Σωματεία πρέπει νὰ συμπεριλάβουν στοὺς στόχους τους καὶ τὰ ἑξῆς :

1. Πίεση γιὰ τὴν ὑλοποίηση τοῦ Νόμου ποὺ ψηφίστηκε στὴ Βουλὴ καὶ ἔνταξη τοῦ Οἰκ. Προγραμματισμοῦ στὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν υγείας. Ἀλλαγὴ νοοτροπίας τῶν μαιευτῶν στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος.

2. Ἀνάληψη πρωτοβουλίας γιὰ μαζικὴ ἐνημέρωση πᾶνω στὶς Ἀρχές καὶ Μεθόδους τοῦ Οἰκ. Προγραμματισμοῦ.

3. Γενικὴ πληροφόρηση μέσα ἀπὸ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης.

4. Διευκρίνιση γιὰ τὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας στὸν Οἰκογενειακὸ Προγραμματισμό.

5. Νομικὴ προστασία ἀνηλίκων ποὺ θέλουν νὰ ἐφαρμόσουν μεθόδους ρύθμισης τῆς γονιμότητάς τους.

6. Ἐνταξὴ τοῦ μαθήματος τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς

στὸ μάθημα κοινωνικῆς ἀγωγῆς, ὅπου θὰ ἐνημερώνονται οἱ νέοι πέρα ἀπὸ τὴν σεξουαλικὴ τους υγεία καὶ γιὰ τὸ ρόλο τους στὴν κοινωνικὴ ζωὴ, ἐκπαίδευση, ἐργασία, κ.λπ. Γνώση γιὰ τὰ δικαιώματα πρὶν ἀπὸ τὸν γάμο, κατὰ τὸ γάμο, κατὰ τὴ λύση τοῦ γάμου, τεκνογονία, κοινωνικὸ περιβάλλον, κ.λπ.

7. Δημιουργία Κέντρων Οἰκογενειακοῦ Προγραμματισμοῦ σὲ ὅλους τοὺς ἀσφαλιστικούς φορεῖς καὶ μερικὴ κάλυψη δαπανῶν στὰ μέσα ἀντισύλληψης.

8. Διορισμὸ ψυχιάτρων σὲ Μαιευτικὰ Κέντρα, ὥστε ὁ Νόμος περὶ ἔκτρώσεων νὰ ἐφαρμοθεῖ καὶ στὴ χώρα μας, ἀφοῦ ἀναμορφωθεῖ.

9. Κέντρα πληροφόρησης, πρῶι καὶ ἀπόγευμα, στὰ Γραφεῖα τῶν Γυναικείων Σωματείων.

10. Ἐκδοσὴ ἐκλαϊκευμένου ὑλικοῦ γιὰ θέματα Οἰκογενειακοῦ Προγραμματισμοῦ.

11. Οὐσιαστικὴ προστασία ἀπὸ γενετικὰ καὶ ἀφροδίσια νοσήματα.

12. Προστασία τοῦ ἐκτὸς γάμου παιδιοῦ καὶ τῆς μητέρας του.

13. Λειτουργία Κεντρικοῦ Φορέα γιὰ τὴν προστασία τῆς Γυναίκας.

Μὲ τὴν ὑλοποίηση μιᾶς ἀγωνιστικῆς διεκδίκησης τῶν παραπάνω θὰ βοηθήσουμε νὰ ἐκλείψει ὁ κυριότερος σημερινὸς παράγων τῆς χαμηλῆς θέσης τῆς γυναίκας : Ἡ ἀνεξέλεγκτη γονιμότητα. Καὶ θὰ ἐξασφαλίσουμε ἔτσι μιὰ θετικὴ σχέση μὲ τὸν ἑαυτό μας κάνοντάς τον ὄρατὸ σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.